



İnsanın dünya ve ahireti için en çok üzerinde titremesi gereken değer dünya ve ahiret saadetinin anahtarı olan hikmet ve hidayet olmalıdır.

“O, tercihini doğru yapana hikmeti verir. Kime hikmet verilirse, ona çokça iyilik yapılmış olur. Bu bilgiyi sağlam duruşlu akıl sahibi olanlardan başkası elde edemez. Bakara, 2/269.

Hidayetin kaynağı olan hikmeti elde etmede temel olarak 2 adet kanalımız var.

Bunlardan birincisi aklımız ve ekibinin kullandığı **nazar** metodu.

Kur'an-ı Kerim'de 84 yerde geçen akıl/taakkul, fikir/tefekür, zikir/tezekkür, tedbir/tedebür kelimeleriyle anlatılan nazarın en temel vurgusu şu ayetle ifade edilmiştir:

“(Ey insanoğlu!) Allah`ın rahmetinin işaretlerine bir bak. Nasıl yeri ölümden sonra diriltiyor? Şüphe yok ki, o ölüleri diriltir. O, her şeye gücü yetendir.” Rum, 30/50.

Hidayet kaynağı 2. Kanalımız kalbimiz ve ekibinin kullandığı **müşahede** metodu.

Vicdanımız başta olmak üzere bütün hissiyatımız bize Rabbimizi derinden derine anlatır.

“O (Allah`a yöne) nler, iman eden ve Allah`ı anmakla kalpleri huzura kavuşanlardır. Biliniz ki, kalpler ancak Allah`ı anmakla huzur bulur.” Ra`d, 13/28.

Demek ki nazarla başlayan hikmetin hidayete dönüşmesi müşahede ile tamamlanıyor.

Nazar ve müşahedeyi bir kuşun kanatları gibi düşünürsek, hikmet ve hidayete ilk kanat çırpış sağ kanatla nazardan geliyor, sol kanat müşahede ile kemale eriyor.

Bu ikisi birbirini tamamlar.

Nazar mı, müşahede mi? Tamamen anlamsız ve saçma bir sorudur.

Rabbimizin bize kendini tanıtmak için yarattığı hem kainat kitabını ve hem de semavi kitaplarına nazar ve müşahede kanatlarıyla okuyacağız.

“Aklın nuru, fûnun-u medeniyedir. Vicdanın ziyası, ulûm-u dîniyedir. İkinin imtizacıyla hakikat tecellî eder. O iki cenah ile talebenin himmeti pervaz eder. İftirak ettikleri vakit, birincisinde taassup, ikincisinde hile, şüphe tevellüd eder.” Bediüzzaman Said Nursi

Geçen hafta yazımızda konu ettiğimiz Fatih Sultan Mehmet'in cönkünde akıl ve kalp, nazar ve müşahede konusunda asrının en değerli eserlerini sürekli yanında taşımıştır.

Çünkü bu 4 kitap öğrenmeyi öğreten usul kitaplarıydı.

Bunlar akılı ve ekibini, kalbi ve takımını etkin değerlendirme kitaplarıydı.

İbn-i Sina; el-İşarat'ta nazarın üzerinde dururken, Gazzali, Tehafütü Felasife'de müşahedeyi anlatıyordu.

Sühreverdi, Hikmet-i İşrak'ında, Konevi ise Miftah-ul Gayb'ında nazarla müşahedenin el ele, kol kola birlikte hareket etmesi gereğini ortaya koydular.

O halde bize düşen dünya ve ahiretin en kıymetli sermayesi hikmet ve hidayeti elde etme yolunda akıl ve kalbimizi birlikte hareket ettirip, nazar ve müşahede ile Marifetullaha ve Muhabbetullaha koşmaktır.